

## מ"ת 33738/07/14 - מדינת ישראל נגד מחמוד עוויסאת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

17 נובמבר 2014

מ"ת 33738-07-14 מדינת ישראל נ'  
עוויסאת(עציר)

לפני כב' השופטת מיכל ברק נבו

מדינת ישראל	המבקשת
מחמוד עוויסאת (עציר)	נגד המשיב

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד פאר

ב"כ המשיב - עו"ד אבו סייף

המשיב הובא

[פרוטוקול הושמט]

### החלטה

לפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטתו של כב' השופט פורג מיום 18.8.14, בה הורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים בעניינו.

לטענת הסניגור, חלפו שלושה חודשים מאז אותה החלטה. ההחלטה באה בין היתר על רקע תסקיר שירות המבחן, אשר מצא כי אינו יכול להמליץ על שחרורו של המבקש לחלופה, מאחר שלא נמצאו מפקחים ראויים. שירות המבחן סבר כי הוריו של המבקש יתקשו לשמש כמפקחים. הסניגור מסביר כי באותה עת סברה המשפחה, אשר ראתה בחומרה רבה את מעשיו של המבקש, כי אין מקום לסייע לו בדרך של פיקוח על מנת שיוכל להשתחרר לחלופת מעצר. הדברים השתנו. המשפחה נוכחה לדעת עד כמה קשה המעצר למבקש וכיום מוכנים ההורים לשמש מפקחים. לפיכך עותר הסניגור לשלוח את המבקש לקבלת תסקיר משלים אשר יבחן את אפשרות שחרורו של המבקש לחלופה, במסגרתה ישמשו ההורים כמפקחים.

המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, לא קמו התנאים לעיון חוזר. במהלך התקופה שחלפה, הודה המבקש במרבית כתב האישום נגדו, כתב אישום חמור. אין נסיבות שמצדיקות שינוי מהחלטת כב' השופט פורג ואין מקום להורות על שחרור המבקש לחלופה.

שני הצדדים הגישו פסיקה התומכת בטענותיהם.

החלטת כב' השופט פורג לא התבססה על היעדר חלופה מתאימה, ועיקר הבסיס להחלטה היה חומרתו של כתב האישום, התסקיר שהוגש בעניינו של המבקש שהתייחס לסיכון הגבוה של הישנות התנהגות פוגענית ורק בהמשך לכך צוינה גם העובדה שלא נמצאו מפקחים שיוכלו לפקח עליו.

מתברר היום כי אותו תיק שתלוי ועומד נגד המבקש, כפי שצוין בתסקיר שירות המבחן, הוא תיק תעבורה המייחס לו נהיגה ללא רישיון נהיגה. המבקש הודה באותו תיק וממתין לגזר דין. הנה כי כן, אף שאין למבקש עבר פלילי, יש ויש עבר תעבורתי רלוונטי. כפי שצוין התובע, היה גם תיק קודם, שם לא הורשע המבקש, חרף הודאתו, וזאת לאחר ששירות המבחן שילב אותו בטיפול קבוצתי והתרשם כי הבין את הלקח הדרוש ועל כן המליץ להימנע מהרשעה.

האירועים שהתרחשו מאז מלמדים כי ככל הנראה, המבקש לא הבין את הלקח הדרוש, ומאחר וגם בתיק שלפניי הודה במרבית עובדות כתב האישום, המתייחסות לנהיגה ללא רישיון, לנהיגה פרועה, לרבות תוך בריחה מניידת משטרה, יש להסיק כי המסוכנות הנשקפת מהמבקש נותרה גבוהה למדי.

למעשה, השינוי היחיד שעליו מצביע הסניגור הוא נכונות הריון לשמש מפקחים, לאחר שראו את הסבל שגורם המעצר לבנם. איני סבורה כי מדובר בבסיס מספיק לעיון חוזר. מול שינוי זה, ניתן לראות את ההרשעה בתיק תעבורתי נוסף ואת ההודאה במרבית התיק דנן.

הפסיקה בנוגע לעבירות שבהן מואשם המבקש (ואשר לגבי חלק ניכר מהן אף הודה) ידועה - ככלל, עבירות אלה מצדיקות מעצר עד תום ההליכים. ראו בש"פ 3533/08 **אבו ג'רדוד** (7.7.08), שם צוין ביהמ"ש כי באיזון שבין עברו הנקי של העורר, גילו ומצבו המשפחתי, לבין ביטחון הציבור והצורך לשרש את התופעה החמורה של נהיגה פרועה, במיוחד בעת מרדף משטרה, גוברים שיקולי ביטחון הציבור.

אשר על כן, איני מוצאת להורות על קבלת תסקיר משלים והמבקש יישאר עצור עד תום ההליכים בעניינו.

**ניתנה והודעה היום כ"ד חשוון תשע"ה, 17/11/2014 במעמד הנוכחים.**

**מיכל ברק נבו , שופטת**

הוקלד על ידי שלומית שלום